

Jan Nedvěd, 1991

8/8: ↓   ↓   ↓   ↓↑   ↑↓↑
Nebo 4/4: ↓   ↓↑   ↑↓↑
Capo II

Em

Am

1. Na dlani jednu z tvých řas, do tmy se koukám,

D⁷

G

hraj si písničky tvý, co jsem ti psal,

Am

$$Am/\bar{C}$$

Em

je skoro půlnoc a z kostela zvon mi noc připomíná,

Am

Am/C

$$\mathbf{H}^7$$

půjdu se mejt a pozhasínám, co bude dál?

Em

Am

2. Pod polštář dopisů pár, co poslalas', dávám,

$$D^7/F^\#$$

G

píšeš, že ráda mě máš a trápí tě stesk,

Am

Em

je skoro půlnoc a z kostela zvon mi noc připomíná,

Am

H⁷

půjdu se mejt a pozhasínám, co bude dál?

Am

- R.** Chtěl jsem to ráno, kdy naposled snídal jsem s tebou,

Em

ti říct, že už ti nezavolám,

Am

D⁷

pro jednu pitomou holku, pro pár nocí touhy

G

$$\mathbf{H}^7$$

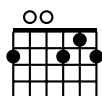
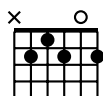
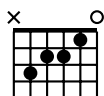
podved' jsem všechno, o čem doma si sníš,

Em

ted' je mi to líto.

Am/C H^7

D⁷/F[♯]

Em **Am**
 3. Kolikrát člověk může mít rád tak opravdu z lásky,
D⁷/F[#] **G**
 dvakrát či třikrát – to ne, i jednou je dost,
Am **Em**
 je skoro půlnoc a z kostela zvon mi noc připomíná,
Am **H⁷**
 půjdu se mejt a pozhasínám, co bude dál?

Am
 R. Chtěl jsem to ráno, kdy naposled snídal jsem s tebou,
Em
 ti říct, že už ti nezavolám,
Am **D⁷**
 pro jednu pitomou holku, pro pár nocí touhy
G **H⁷**
 podved' jsem všechno, o čem doma si sníš,
Em
 teď je mi to líto.

R. Chtěl jsem to ráno...